

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Tomáše Kocourka, v právní věci žalobkyně: **PhDr. M. J.**, nar. x, bytem x, zastoupená JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15/1107, 150 00 Praha 5, proti žalovanému: **Obecní úřad Louňovice**, se sídlem Horní náves 6, 251 62 Louňovice, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobkyně ze dne 6. 11. 2015 o poskytnutí informací v části, týkající se poskytnutí kopie rozhodnutí silničního správního úřadu vztahující se k pozemku parc. č. x v k. ú. L..
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 7.171,- Kč, k rukám jejího právního zástupce JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně spatřuje nečinnost žalovaného v tom, že jí neposkytl požadovanou informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí její žádosti. Informaci, kterou žalovaný žalobkyni poskytnul, nelze podle jejího názoru pokládat za dostatečnou, neboť odpovídá na jinou otázku, než na jakou se ptala. K tomu uvedla, že žádala

o poskytnutí informace - kopií správních rozhodnutí existujících k datu podání její žádosti a opravňujících žalovaného k tvrzení, které v první části odpovědi na žádost o informaci žalobkyni poskytl. Žalovaný přes návodné poučení ze strany nadřízeného orgánu poskytl žalobkyni pouze rozhodnutí, datované 7 týdnů po podání žádosti (21. 12. 2015). Jde o správní akt, k němuž se žádost o informaci nevztahuje, který žalobkyně nemá důvod požadovat, neboť jí bylo jako účastníkovi řízení doručeno. Z těchto důvodů navrhl, aby soud žalovanému uložil vydat na její žádost rozhodnutí a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s požadavkem žalobkyně nesouhlasí, neboť požadované dokumenty obdržela, a to jednak v rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2011, č. j. 57/2011-2, kterým byla deklarována skutečnost, že se na pozemku parc. č. x, nachází veřejně prospěšná, účelová komunikace, a následně byla tato skutečnost, z důvodu namítané podjatosti žalovaného, znovu dne 21. 12. 2015 obsažena v rozhodnutí delegovaného Městského úřadu v Říčanech - odboru správních agend a dopravy, kterým městský úřad jako silniční správní úřad deklaroval existenci veřejné účelové komunikace na pozemku parc. č. x, v k. ú. L.. Uvedená rozhodnutí obdržela žalobkyně jako účastník správního řízení v originále, jejímu požadavku na doručení kopie požadovaného rozhodnutí žalovaný vyhověl dne 25. 1. 2016. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že se žalovaný již nevyjadřuje k pozemku parc. č. x, o kterém žalobkyni informoval sdělením, že byl na žádost vlastníka oddělen od parc. č. x za účelem rozšíření komunikace na parc. č. x, takže je evidován jako veřejně prospěšná (rozuměj přístupná) účelová komunikace.

Krajský soud v Praze ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Dne 9. 11. 2015 požádala žalobkyně žalovaného o následující informace:

1. zda na pozemcích v jejím vlastnictví parc. č. x, parc. č. x, parc. č. x, parc. č. x, a parc. č. x, existuje k datu její žádosti veřejně přístupná účelová komunikace,
2. pokud ano, tak požádala o zaslání kopie rozhodnutí silničního správního úřadu o této skutečnosti.

Dne 19. 11. 2015 jí žalovaný odpověděl, že na pozemcích, uvedených v její žádosti, existuje veřejně přístupná komunikace a to od nepaměti. Dále uvedl, že pokud jde o žádost týkající se zaslání rozhodnutí, sděluje, že v předmětné věci vede řízení Městský úřad Říčany, odbor správních agend a dopravy, č. j. 58295/2015- MURI/OSAD.

Proti tomuto způsobu vyřízení podala žalobkyně stížnost, o které rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje dne 8. 1. 2016 tak, že shledal vyřízení 2. části žádosti nedostatečným a přikázal žalovanému, aby druhou část žádosti žalobkyně vyřídil.

Dne 25. 1. 2016 žalovaný žalobkyni zaslal rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 21. 12. 2015, č. j. 58295/2015- MURI/OSAD, o deklaraci pozemku parc. č. x (dnes parc. č. x) v k. ú. L. jako veřejně prospěšné účelové komunikace. Dále jí sdělil, že pokud jde o pozemek parc. č. x v k. ú. L., tento byl na žádost vlastníka oddělen z pozemku

parc. č. x za účelem rozšíření komunikace vedené po pozemku parc. č. x, takže je evidován jako veřejně prospěšná účelová komunikace.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadený postup žalovaného a dospěl přitom k závěru, že žaloba je zčásti důvodná.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Aby tedy byla žaloba na ochranu proti nečinnosti přípustná, je nezbytné předchozí vyčerpání prostředků, které správní řád (případně zvláštní zákon) poskytuje k ochraně před nečinností. V projednávané věci má soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. s rozhodnutím sp. zn. 4 Ans 4/2009) za to, že žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředek k ochraně proti nečinnosti, který jí zvláštní předpis (tedy zákon o svobodném přístupu k informacím) poskytuje – konkrétně stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. V souladu s výše zmíněným rozhodnutím NSS soud rovněž konstatuje, že v případě nečinnosti orgánu vyřizujícího stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, je možné podat žalobu na ochranu proti nečinnosti přímo proti subjektu, po kterém byla informace žádána.

Druhou otázkou, kterou soud musel posoudit, je otázka, zda žalovaný poskytl žalobkyni požadovanou informaci, či nikoliv. Soud je toho názoru, že požadovaná informace žalobkyni byla poskytnuta pouze částečně.

Pokud jde o pozemky parc. č. x, má soud zato, že žalobkyni byla požadovaná informace poskytnuta, a sice zasláním rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 21. 12. 2015, č. j. 58295/2015-MURI/OSAD. Žalobkyně má sice pravdu v tom, že toto rozhodnutí bylo vydáno až několik týdnů po podání její žádosti o informace, soud však tuto okolnost problematickou neshledává. Žalobkyně totiž ve své žádosti žádala o informaci, zda *„existuje k datu její žádosti o informaci veřejně přístupná účelová komunikace“* a pokud ano, tak žádala *„o zaslání kopie rozhodnutí silničního správního úřadu o této skutečnosti“*. Z rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 21. 12. 2015, č. j. 58295/2015-MURI/OSAD, přitom vyplývá, že na uvedených pozemcích existovala veřejně přístupná účelová komunikace již v době žádosti žalobkyně. Jelikož žalobkyně ve své žádosti nepožadovala, aby případné rozhodnutí deklarující existenci veřejně přístupné účelové komunikace bylo vydáno dříve, než svou žádost podala, postupoval žalovaný zcela v souladu se zákonem, když jí poskytl rozhodnutí, které sice v době její žádosti neexistovalo, ale existovalo v době jeho rozhodování a vztahovalo se k první části její žádosti, totiž k existenci veřejně přístupné účelové komunikace na předmětných pozemcích ke dni podání žádosti o informace. V této části tedy soud žalobu důvodnou neshledal.

Pokud jde o pozemek parc. č. x, je situace odlišná. Rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 21. 12. 2015, č. j. 58295/2015-MURI/OSAD, existenci veřejně přístupné účelové komunikace na tomto pozemku nedeklaruje. Jestliže žalovaný v odpovědi na první část žádosti žalobkyně uvedl, že i na tomto pozemku se veřejně přístupná účelová komunikace nachází, měl žalobkyni poskytnout i rozhodnutí, kterým byla existence veřejně

přístupné účelové komunikace deklarována. Pokud takové rozhodnutí neexistuje, měl vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti pro neexistenci požadované informace. Tento postup byl žalovanému ostatně přikázán i v rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje dne 8. 1. 2016. Žalovaný však uvedeným způsobem nepostupoval a žádost žalobkyně tedy v této části řádně nevyřídil.

Soud tedy shrnuje, že odpověď žalovaného ze dne 25. 1. 2016 nelze pokládat za řádné poskytnutí informace, pokud jde o pozemek parc. č. x. Jelikož žalovaný neposkytl požadovanou informaci ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, je podaná žaloba v této části důvodná.

Z výše uvedených důvodů postupoval soud podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil rozhodnout o druhé části žádosti žalobkyně, a sice ve vztahu k pozemku parc. č. x. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 15 dnů, která odpovídá obecné lhůtě dle ustanovení § 14 odst. 1 písm. d) InfZ, která je podle názoru soudu pro rozhodnutí v projednávané věci více než dostatečná. Ve zbytku pak žalobu zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyni, která byl ve věci zčásti úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 7.171,- Kč, která sestává z 50% celkové výše nákladů řízení vyčíslených na 14.342,- Kč, sestávajících z odměny advokáta ve výši 9.300,- Kč za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky k vyjádření žalovaného – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 2142,- Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek a z částky 2.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 31. srpna 2016

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová